

Ukrajna nem építhet atomfegyvert

2024 október 28. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Az amerikaiak egyel?re nem engedélyezik a rakétáik bevetését mélységi orosz területek ellen.

Valamikor a kilencvenes évek elején a magyar titkosszolgálatok megkezdték a kapcsolatok felvételét a nyugati szolgálatokkal. El?ször csak arra voltak kíváncsiak új barátaink, kés?bbi szövetségeseink, hogy a hidegháború évei

alatt miként is dolgoztunk, mit is tudunk róluk. Vizsgálták, hogy beengedhetnek-e bennünket a saját zárt kör? klubjaikba, szervezeteikbe.

Els? lépésként olyan területeken kezdeményezték a közös munkát, amiben részükr?l nem volt kockázat. Ilyen volt a terrorizmus, majd ezt követte a nonproliferáció (nukleáris fegyverzet leszerelése).

Ugyanis akkoriban az egész Nyugat attól félt, hogy a Szovjetunió széthullása, a Varsói Szerz?dés megsz?nése után a tömegpusztító fegyverek illetéktelen kezekbe kerülnek.

Az akkori hírek szerint a világ információs feketepiacán egyre-másra jelentek meg atom-, vegyi és biológiai fegyverek eladásáról szóló hírek. Illetve olyan gépek, eszközök, alapanyagok illegális kereskedelmér?l, amelyek a békés célú felhasználás mellett alkalmasak lehettek kisebb átalakításokkal tömegpusztító fegyverek el?állítására is. Ezen a területen szinte minden európai ország és az amerikaiak érdekei is egybeestek. Ez volt az els? sikeres együttm?ködés kulcsa.

Különösen nagy aggodalmat keltett akkor a szovjet atomarzenál sorsa, illetve a szovjet atomtudósok iránt a világ veszélyes szervezetei részér?l jelentkez? kereslet. Voltak akkoriban olyan országok, terrorszervezetek, hadurak, akik minden pénzt megadtak volna egy jó szakemberért. Még inkább egy kész nukleáris fegyverért. Az akkori igen aktív titkosszolgálati munkának, a kezd?d? nemzetközi együttm?ködésnek volt köszönhet?, hogy sikerült elkerülni egy ilyen katasztrófát.

De hogy most miért is írok err?l? Nem a majd harminc esztend?vel ezel?tti események iránti nosztalgia juttatta eszembe. Sokkal inkább az elmúlt napok rémületes nyilatkozatai.

Zelenszkij ukrán elnök maga mondta el, hogy amikor Donald Trumppal tárgyalt New Yorkban, akkor kijelentette, hogy vagy felveszik az országát a NATO-ba, vagy atomfegyvert fognak építeni.

Egy héttel kés?bb már önmagát cáfolva azt bírta mondani, hogy sosem beszélt arról, miszerint saját atomfegyvert akarnak el?állítani. Egyre nagyobb hatalmú tanácsadója, Andrij Jermak egy brüsszeli tanácskozáson szintén cáfolta elnökét, mondván, sosem gondoltak atomfegyver gyártására. Itt akár meg is nyugodhatnánk, hogy az elnök csak meggondolatlanul beszélt. Ám egy német lapnak úgy nyilatkozott az ukrán vezérkar egyik tisztje, hogy országa rendelkezik az atombomba el?állításához szükséges technológiával és megfelel? szakemberekkel, így néhány hónap alatt el? tudják állítani azt.

Ez pedig már jóval többnek t?nik, mint egy meggondolatlan kijelentés vagy egy egyszer? blöff. Ugyanis Ukrajnában nagy valószín?séggel még élnek a szovjet érából itt maradt atomtudósok. Akik, ha megfelel? díjazást ígérnek vagy családjuknak a frontszolgálat alóli felmentést, akkor leporolják régi tudásukat. Vagy egyszer?en a hazaszeretet, a régi orosz kollégákkal szembeni bizonyítási vágy is motiválhatja ?ket. Egy ilyen projektre nyilván lenne pénz az üres ukrán államkasszában is, vagy egy-két oligarcha széfjéb?l is finanszírozhatnák. Az ukrán atomer?m?vek f?t?elemei is szolgáltathatnak alapot a fegyverhez szükséges urán dúsításához. Ezért aztán nem szabad egy vállrándítással elintézni ezt a dolgot. Hiszen Zelenszkij elnök azt is kijelentette, hogy még egyszer nem menetelhetnek el az oroszok Kijev közelébe.

Magyarul egy ilyen válsághelyzet esetére lebegtették meg az atomfegyver el?állításának és bevetésének a lehet?ségét. Ehhez tegyük hozzá, hogy van még egy opció a kezükben. Ez pedig egy úgynevezett piszkos bomba el?állítása. Ami ugyan a szó klasszikus értelmében nem nukleáris fegyver, azonban pusztító hatása a sugárzó anyag nagy területen való szétszóródása miatt igen jelent?s. Gondoljunk csak a mai Ukrajna területén fekv? Csernobilban történt atombalesetre. Egy ilyen piszkos bomba orosz területre történ? eljuttatásához Ukrajna rendelkezik közepes hatótávolságú rakétákkal. Amelyek dönt? részét nyugati támogatóitól kapta. Innent?l kezdve pedig nem kell nagy fantázia ahhoz, hogy hová vezetne egy ilyen csapás. Azt oroszok azonnal pusztító támadással válaszolnának. Néhány száz kilométerre a határainktól.

Talán ezért is látjuk azt, hogy az amerikaiak egyel?re nem engedélyezik a rakétáik bevetését mélységi orosz területek ellen. A sok rossz között talán ez az egyetlen jó hír. A másik pedig az, hogy nyilván nyugati nyomásra, de Zelenszkij néhány nap alatt megváltoztatta az álláspontját.

Innent?l kezdve viszont az Ukrajnában tevékenyked? nyugati „tanácsadóknak” is kiemelten figyelniük kell. Nehogy a szorongatott helyzetben lév? ukrán vezetés mégis aktív lépéseket tegyen egy atomfegyver megalkotására. A kilencvenes évek nonproliferációs együttm?ködési tapasztalatait is fel kell eleveníteni. Ha ugyanis elfogadjuk azt a

nyugati hírszerzési információt, hogy az országba beérkez? fegyverek egy része elt?nik, majd fegyvernepperek keresnek nekik új gazdát a világban, akkor egy kész atomtöltetre vagy annak technológiájára is lenne kereslet a feketepiacon. Akár egy radikális iszlamista terrorszervezet, akár egy olyan állam részér?l, amelyik ezzel akarná zsarolni a szomszédait.

Az atomtechnológia illetéktelen kezekbe kerülését mindenképpen meg kell akadályozni. Ezt meg kell érteniük az ukránoknak is. Vagy meg kell értetni velük. Ez jelenleg a nyugati támogatók felel?ssége, f?ként az Egyesült Államoké. Ebben a kérdésben nem lehet megvárni az elnökválasztás eredményét. Már ma lépni kell, mert holnap már kés? lehet.

Horváth József

A szerz? titkosszolgálati szakért?

www.magyarnemzet.hu

Ajánló